

klizi proleĀ†em.

Suze u oku,
vetar u kosi
i bes na sve
sluĀ•ajeve,
koji vladaju
svetom.

Misli caruju
bez okova.
Niz planinu
bol se kotrlja.

Rastu
prepreke i nemoĀ†.
Svetlost sunce prlja.
Snovi gore.

Jedno lice,
smeĀ'a grudva,
vene niz potok.

(C) Ljubodrag ObradoviĀ†

ĐŸĐμŃ•Đ½Đ,Ń†Đ, Đ, Ń™ŃfĐ±Đ,Ń,ĐμŃ™Đ, Đ°ĐμŃ•Đ°Đ½Đ°Đ,Đ½Đμ ĐĹĐ¾ĐμĐ•Đ,Ń°Đμ

ĐŸĐ»ĐμŃ•Đ½Đ, ĐĹĐ°Ń€ ĐœĐ,Đ»Đ,Ń°Đ°Đ½Đ° Đ°Đ¾Ń,ŃfŃšĐ°Ń† Đ, Đ•Đ»ĐμĐ°Ń•Đ°Đ½Đ°Đ°Ń€ ĐœĐ°Ń€Đ,Ń>.

ĐŸĐ»ĐμŃ•Đ½Đ, ĐĹĐ°Ń€ ĐœĐ,Đ»Đ,Ń°Đ°Đ½Đ° Đ°Đ¾Ń,ŃfŃšĐ°Ń† Đ, Đ•Đ»ĐμĐ°Ń•Đ°Đ½Đ°Đ°Ń€ ĐœĐ°Ń€Đ,Ń>.

ĐŸĐ»ĐμŃ•Đ½Đ, ĐĹĐ°Ń€ ĐœĐ,Đ»Đ,Ń°Đ°Đ½Đ° Đ°Đ¾Ń,ŃfŃšĐ°Ń† Đ, Đ•Đ»ĐμĐ°Ń•Đ°Đ½Đ°Đ°Ń€ ĐœĐ°Ń€Đ,Ń>.

ĐŸĐ»ĐμŃ•Đ½Đ, ĐĹĐ°Ń€ ĐœĐ,Đ»Đ,Ń°Đ°Đ½Đ° Đ°Đ¾Ń,ŃfŃšĐ°Ń† Đ, Đ•Đ»ĐμĐ°Ń•Đ°Đ½Đ°Đ°Ń€ ĐœĐ°Ń€Đ,Ń>.

ĐĵĐ»Đ°Đ²Đ,Ń†Đ° Đ°Đ°Đ²Đ,Đ°Đ¾Đ²Đ,Ń>

Đ°ĐμŃ€Đ° ĐœĐ°Ń°Ń°Đ°Đ°

Đ°Đ²Đ°Đ¾ ĐœĐ,Ń...Đ°Ń°Đ»Đ¾Đ²Đ,Ń>

Đ%ŃfĐ±Đ,Ń†Đ° ĐŸĐμŃ,Đ°Đ¾Đ²Đ,Ń>

Đ%ŃfĐ±Đ¾Đ°Ń€Đ°Đ³ ĐžĐ±Ń€Đ°Đ°Đ¾Đ²Đ,Ń>

Đ°Đ¾Ń€Đ°Đ°Đ½Đ° Đ°Đ»Đ°Ń...Đ¾Đ²Đ,Ń> Đ³Đ¾Đ²Đ¾Ń€Đ, Ń°Đ²Đ¾Ń°ĐμŃ•ĐμŃ°Đ¾ Đ°ĐμŃ•Đ°Đ½Đ°Đ, ĐœĐ°Đ°Ń°Đ,Đ¼Đ¾

Velika je radost imati priliku i reĀ†i neĀ†ito o pesnikinji kojuĀ zanesenjaci lepom reĀ•ju otkriju u vreme ranog budjenja proleĀ†a, kada mravi poĀ•inju po nadlakticama da Ājetaju i kada se privija uz stabla drveĀ†a i oseĀ†a stopljenost sa vetrom, travama i nebesima, a ranjivo i meko se trne od luckastih htenja. Onda pesnikinja postaje svojim stihovima nezaobilazni pratilac u slutnjama, i Ā†utnjama, i Ā¾aljenjima i tugama, u pokuĀajima da se shvati obiĀ•an, mali ljudski stvor, rastrzan samoĀ†ama i strahovima, stih njen postaje zaĀ†iti ta od usamljenosti.

Stasava se sa njenim stihovima, uĀ•i nas da bismo mogli, srce poklanjati svima, a da neĀ izgubimo sebe. UĀ•i nas dobroti.

...Đ° Ń•Đ¼Đ° Đ½Đμ Đ¼Đ¿Đ,Ń°Đ°... Đ¿Ń€Đ¼Ń,, Đ´Ń€ ĐŸĐ°Đ²Đ»Đμ Đ°ŃfĐ±Đ°ŃšĐ°